

การเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์

ฉัตรชัย เหล่าเขตการณ์

สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยธนบุรี

บทนำ

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย มีบทบาทสำคัญต่อแวดวงการศึกษาอย่างมากในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นวิธีการที่จะนำเสนอผลงานวิชาการออกสู่สาธารณะชนได้อย่างกว้างขวาง และถือเป็นเรื่องที่น่ายินดียิ่งหากบทความวิจัยของตนได้รับการยอมรับจากกองบรรณาธิการของวารสาร แต่ทว่าก็ยังพบปัญหาในการตีพิมพ์งานวิจัยอยู่เนืองๆ เนื่องจากมาตรฐานของวารสารนั้นค่อนข้างมีขั้นตอน มีความเข้มงวดและกินเวลาดังแต่หลักเดือน ไปจนถึงหลักข้ามปีกันทีเดียว ดังนั้นคณาจารย์หลายๆ ท่านก็จะนำผลงานของตนเองไปยังช่องทางที่ใช้เวลาน้อยกว่า มีขั้นตอนที่สั้นกว่า นั่นก็คือ เวทีการประชุมวิชาการนั่นเอง แต่กระนั้นก็เถอะครับ ยังไงเสียการตีพิมพ์ลงในวารสารดีๆ สักเรื่องก็เป็นเกียรติประวัติให้กับตนเองอย่างยิ่ง และหลักสูตร คณะ หรือแม้แต่สถาบันการศึกษาที่เราสังกัดอยู่ก็ยังสามารถค่าคะแนนที่สูงกว่าอีกด้วย แต่ต้องออกตัวก่อนนะครับ ว่าผู้เขียนก็อาจจะไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการตีพิมพ์ชนิดที่เรียกได้ว่า ถ้าเขียนต้องได้ดี แต่ทว่า ผู้เขียนก็เคยถูกตอฏฐิเสรบทความมาแล้ว และก็ได้รับการยอมรับบทความมาพอควร จึงอยากจะแบ่งปันประสบการณ์ของผู้เขียนให้เพื่อนๆ พี่ น้อง ชาวคณะบริหารธุรกิจด้วยกันได้ฟังนั่นเอง

อะไรคือบทความวิจัย

บทความวิจัยจัดเป็นเอกสารทางวิชาการประเภทหนึ่ง ซึ่งเป็นการนำเอาสาระสำคัญของงานวิจัยออกมาเขียนเป็นบทความที่มีความกระชับมากกว่ารายงานวิจัย (เล่มวิจัย 5 บท) และจะมีลักษณะที่แตกต่างจากรายงานวิจัยดังนี้

1) *นำเสนอในพื้นที่จำกัด* กล่าวคือ บทความวิจัยเป็นการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยที่มีความกระชับตรงประเด็น และไม่ยาวจนเกินไป

2) *สามารถแยกนำเสนอได้* กล่าวคือ บทความวิจัยอาจนำเสนอเพียงเรื่องงานบางส่วนของรายงานวิจัยเล่มนั้นๆ ตามขอบข่ายที่ผู้เขียนกำหนด อาจเนื่องมาจากพื้นที่ในการนำเสนอและจำนวนของข้อมูลไม่สัมพันธ์กัน จึงจำเป็นต้องแยกเนื้อหาออกเป็นส่วนๆ เพื่อนำเสนอเป็นบทความ

3) *ขอบเขตของการเผยแพร่ที่กว้างกว่า* กล่าวคือ รายงานวิจัยส่วนใหญ่จะถูกเก็บในห้องสมุด หรือเว็บไซต์บางเว็บไซต์ซึ่งอัตราการเข้าถึงนั้นต่ำกว่า การเผยแพร่ผ่านวารสารต่างๆ เนื่องจากวารสารมีเนื้อหาที่กระชับมากกว่าจึงทำให้ผู้อ่านนั้นสามารถเข้าใจเนื้อหาของการวิจัยได้ในเวลาอันสั้น จึงทำให้ได้รับความนิยมมากกว่า

กล่าวโดยสรุป บทความวิจัยคือการนำรายงานวิจัยมาเรียบเรียงให้เกิดความกระชับ เข้าใจง่าย เข้าถึงผู้อ่านได้จำนวนมาก ถูกต้องตามหลักวิชาการ และสามารถแยกรายงานวิจัย 1 เล่มเป็นบทความวิจัยได้หลายเล่มตามขอบเขตที่ผู้เขียนกำหนดนั่นเอง

องค์ประกอบของบทความ

องค์ประกอบของบทความวิจัยมักจะมีรูปแบบที่เป็นมาตรฐานตายตัว โดยจะถูกกำหนดโดยกองบรรณาธิการของวารสารนั้นๆ เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสวยงาม และที่สำคัญในการกำหนดรูปแบบการเขียนหรือองค์ประกอบของบทความก็คือ การนำเสนอถึงองค์ความรู้ที่ครบถ้วนนั่นเอง โดยองค์ประกอบของการเขียนบทความวิจัยมักจะประกอบไปด้วย 6 ส่วนดังนี้

1) *บทคัดย่อ* เป็นบทสรุปที่จำเป็นต้องย่อบทความทั้งหมดให้เหลืออยู่ภายใน 1 หน้ากระดาษ โดยในนั้นจำเป็นต้องระบุถึงวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการวิจัย การสุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ ข้อค้นพบ และในการเขียนควรมีลูกเล่นหลอกล่อให้ผู้อ่านรู้สึกอยากติดตามเข้าไปอ่านเนื้อหาที่เหลือด้านในอีกด้วย

2) *เนื้อหา* เป็นส่วนหลักที่ผู้เขียนจำเป็นต้องนำเสนองานวิจัยของตน ตั้งแต่ที่มาและความสำคัญของงานวิจัย กรอบแนวคิด วัตถุประสงค์ ทฤษฎีที่ใช้ รูปแบบการวิจัย วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่าง การพัฒนาและทดสอบเครื่องมือ การรวบรวมข้อมูล โดยในส่วนนี้จะใช้พื้นที่ค่อนข้างมาก เพราะผู้วิจัยจำเป็นต้องแสดงให้เห็นให้ผู้พิจารณาบทความ(Peer reviewer) เห็นถึงความสำคัญของงานวิจัย และต้องแสดงให้เห็นถึงกระบวนการวิจัยที่ถูกต้องมีเหตุมีผลของการเลือกวิธีการในการดำเนินการต่างๆ กับงานวิจัย

3) *การวิเคราะห์ข้อมูล* เป็นการนำเสนอผลการวิจัยคล้ายคลึงกับบทที่ 4 ในรายงานวิจัย แต่จะเป็นการสรุปความเฉพาะเนื้อหาที่สำคัญๆ เท่าที่จำเป็น ส่วนใหญ่มักเลือกวิธีการนำเสนอด้วยตาราง และแผนภูมิและมีการบรรยายประกอบเพื่ออธิบายความอีกครั้ง

4) *การอภิปรายผล* เป็นการนำเสนอและอภิปรายข้อค้นพบคล้ายคลึงกับการอภิปรายผลในบทที่ 5 ของรายงานวิจัย โดยการอภิปรายผลควรโยงเข้ากับวัตถุประสงค์ที่ได้นำเสนอไว้ข้างต้น และควรอภิปรายถึงสมมติฐานที่ตั้งไว้ด้วย

5) *ข้อจำกัด/ข้อเด่น* ในส่วนนี้จะอธิบายถึงปัญหาและอุปสรรคที่ผู้วิจัยพบในการทำวิจัย หรือข้อจำกัดของงานวิจัย อาจกล่าวล่องไปถึงรูปแบบการวิจัยในอนาคตเพื่อต่อยอดงานชิ้นปัจจุบัน

6) *การอ้างอิง* ได้แก่ บรรณานุกรม เชิงอรรถ และภาคผนวก เช่น ตัวอย่างแบบสอบถาม หรือแบบสัมภาษณ์

สิ่งที่ไม่ควรทำในการเขียนบทความวิจัย

1) บทความที่ไม่มีประโยชน์ต่อสังคมและต่อแวดวงวิชาการ เช่น งานที่ศึกษาอยู่ในหน่วยงานของตนเอง บุคคลภายนอกและสาธารณชนไม่สามารถใช้ประโยชน์จากงานนั้นๆ ได้

- 2) เป็นบทความที่ผิดหลักวิชาการ เช่น งานที่ไม่มีการอ้างอิงที่ถูกต้อง ไม่มีการใช้วิธีการวิจัยที่เหมาะสม ไม่มีเหตุผลในงานชิ้นนั้นๆ
- 3) ไม่ตรงกับหัวข้อ คืองานที่มีหัวข้ออย่างหนึ่งแต่นำเสนอเนื้อหาอีกอย่างหนึ่งนั่นเอง
- 4) โครงสร้างในการเขียนไม่ดี คืองานที่มีลำดับการเล่าเรื่องที่ผิดพลาด อ่านแล้วไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ สื่อสารไม่ชัดเจน ไม่มีประเด็นหลักในการเขียน
- 5) มีข้อบกพร่องมากเกินไป บางครั้งบทความอาจถูกตีตกเพราะการไม่จัดหน้ากระดาษให้ดี พิมพ์ผิดเยอะเกินไป จัดรูปแบบบทความไม่สมบูรณ์ เพราะผู้พิจารณาบทความจำไม่มาเสียเวลาในการพิสูจน์อักษรให้กับเรา ถ้าเรื่องแค่นี้ทำไม่ได้ ก็ตกไปสิครับ
- 6) ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง คืองานที่อ้างอิงของคนอื่นมากเกินไป 10 หน้า เป็นการอ้างคนอื่นไป 8 หน้า มีเนื้อหาที่ผู้วิจัยตกผลึกเพียงน้อยนิด ซึ่งไม่ได้แสดงออกถึงองค์ความรู้ที่เพื่อขึ้น

การตีพิมพ์

มาถึงหัวข้อสุดท้ายในบทความนี้ ที่ผู้เขียนตั้งใจจะนำเสนอ นั่นคือ “การตีพิมพ์” ซึ่งถือเป็นจุดสุดยอดของการเขียนบทความวิจัย เพราะคงไม่มีใครเขียนบทความแล้วตั้งใจจะเก็บไว้อ่านเพียงคนเดียว แต่การตีพิมพ์ก็ยังคงมีเทคนิคแฝงอยู่เล็กน้อย โดยผู้เขียนจะแบ่งเป็น 4 ประเด็นดังนี้

1) *เลือกวารสารให้ถูกต้อง* ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยต้องรู้ศักยภาพของงานตนเองก่อนว่า มีคุณค่าเชิงวิชาการและนำเสนอคุณค่านั้นได้ดีเพียงใด เพราะวารสารแต่ละระดับชั้นย่อมมีความเคี่ยวในการตีพิมพ์แตกต่างกัน ที่สำคัญงานของเราเป็นงานประเภทใด สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ เพราะวารสารแต่ละฉบับจะรับพิจารณาบทความตามประเภทที่จดทะเบียนไว้เท่านั้น ดังนั้นผู้วิจัยจำเป็นต้องเลือกวารสารให้ถูกฝาถูกตัวกับงานที่มีเสียก่อนครับ

2) *เพื่อเวลา* อย่างที่ผู้เขียนได้เกริ่นไว้ตอนต้นและว่า การตีพิมพ์ในวารสารนั้นมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก และซับซ้อนพอสมควร ฉะนั้นควรมีการเผื่อเวลาไว้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่ผู้วิจัยจะทำได้

3) การแก้ไขเป็นเรื่องธรรมดา หากถูกกองบรรณาธิการสั่งให้แก้ไขบทความ จงมองมันเป็นเรื่องธรรมดา ยิ่งหากเป็นบทความแรกๆ ของเรายิ่งต้องถูกแก้ไข และจงมองคำแนะนำของผู้พิจารณาบทความว่าเป็นเสียงสวรรค์ จงทำใจและยอมรับมัน

บรรณานุกรม

คณะกรรมการจัดการความรู้; เทคนิคการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการ เพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. กรุงเทพฯ.2557.
พรณี บัวเล็ก. การเขียนบทความวิชาการเพื่อการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ. (ออนไลน์). สืบค้นจาก:
<http://research.krirk.ac.th/pdf/> วันที่สืบค้น 20 มิถุนายน 2559